

at afsende følgende Skrivelse, som jeg skal tillade mig at oplæse: „Finansudvalget udbeder sig Oplysning om, ad hvilke Veje og gennem hvilke Midler — Statslaan, nye Skatter, Takstforhøjelse eller lignende — Finansministeren tænker sig at fremskaffe Balance paa Statsregnskabet. Endvidere ønskes saa vidt muligt oplyst Forholdet mellem indeværende Aars Budget og Regnskab“. Denne Skrivelse blev afsendt den 2. Februar, men endnu til Dato har Finansudvalget intet Svar modtaget. Maaske vi faa Svar i Dag, naar den højtærede Minister om et Øjeblik tager Ordet. Det kan ogsaa være, at vi intet Svar have faaet, fordi den højtærede Finansminister ikke formaar at svare, fordi han ingen Finansplan har, fordi han intet Overblik har over Situationen, fordi han maaske i Virkeligheden hverken ved ud eller ind. Jeg siger ikke dette for at være ubehagelig mod den højtærede Finansminister. Vi anse ham alle for at være en skikkelig Mand, Symbolet paa Hæderlighed og god Villie. Men en Peder Okse har han hidtil ikke vist sig at være. Han har nu siddet inde med 4 forskellige Portefeuller. Han har det vel ligesom adskillige Mennesker, der prøve snart paa et og snart paa et andet, men for hvem det aldrig lykkes at komme paa den rette Hylde.

Den højtærede Finansminister har ellers haft god Tid til at svare paa den Forespørgsel, vi sendte ham, og det har heller ikke manglet paa Opfordringer til ham, hverken i dette Ting eller det andet, om at komme frem med sin Finansplan, om at komme frem med en samlet Oversigt over, hvorledes han tænker sig, at vi skulle bringes ud af det Uføre, hvori vi befinde os. Vi have ganske vist delvis faaet et Svar: Den højtærede Minister har forelagt en Række Skattelove, der ville lægge nye Byrder til et Beløb af 8 Mill. Kr. paa den danske Befolkning, og vi have yderligere faaet at vide, at dette kun er en Forsmag paa, hvad der kan ventes, mere skal følge efter i næste Omgang. Vi kunne sige til de danske Skatteydere: Har Finansministeren i denne Samling tugtet jer med Svøber, saa ville I til næste Samling faa Skorpionen at smage.

Vi Socialdemokrater ere kun et Mindretal. Vi kunne ikke forme Finansloven. Vi maa tage de Kaar, vore Modstandere byde os, og hensynsløse overfor vore Krav og Ønsker have Modstanderne ikke været. (Munterhed). (Ordføreren [P. T. Nielsen]: Det var Munden, der løb over med, hvad Hjertet er fuldt af!) Ja, de

Herrer vide godt, at jeg har gode Tanker om dem, men jeg siger altsaa, at hensynfulde overfor vore Ændringsforslag, der nu ligge slagne paa Valen, have de Herrer ikke været. Men vi have søgt at bedre Finansloven, saa godt vi have kunnet. Vi have stillet en Række Ændringsforslag til den, og vi have navnlig ved disse Ændringsforslag taget Sigte paa dem, som vi naturligt repræsentere her i Folketinget, nemlig de smaa i Samfundet. Vi have f. Eks. stillet et Ændringsforslag angaaende de Folk, der, ansatte i Statens Tjeneste, maa nøjes med en Dagløn af 3 Kr. Ordføreren for det paagældende Afsnit af Finanslovsforslaget maatte indrømme, at den Dagløn kunde de ikke leve af, at det var ikke en sømmelig Løn at byde dem, men alligevel nægter man at gaa med til at yde dem 60 Øre mere om Dagen. Disse 60 Øre vilde dog have hjulpet i Hjem, hvor Armod og Sult daglig sidde til Huse.

Vi have søgt at gennemføre det ganske naturlige: Dansk Arbejde for Landets egne Børn. Ogsaa i den Henseende ere vi blevne skuffede. Arbejde til 1½ Mill. Kr. til Lokomotivbygning skal sendes til Udlandet, et Arbejde, der lige saa godt kunde have været udført herhjemme, og som vilde have skaffet mange Hundrede arbejdsløse Fortjeneste. Vi læse i denne Tid i Bladene om, at der bygges et Fort i Øresund. Det er en Beskæftigelse, som vi kunne glæde os med nu i en lang Aarrække. Dette Fort i Øresund er givet i Entreprise til en Tysker. Han har anskaffet et tysk Fartøj og har ansat en tysk Fører. Paa Fartøjet er der hollandsk Besætning, og Fartøjet stjæler nu Sand under Sveriges Kyst — alt sammen til Opførelse af et dansk Fort. Et sandere og bedre Billede af Ærlighed i dansk Patriotisme kan man ikke faa end igennem dette. Vi have stillet mange andre Ændringsforslag. Vi have ønsket Foredragsbevillingerne gendindsatte, vi have ønsket at indsætte Driftslaan for Husmænd, Driftslaan for de smaa industridrivende, men alle disse Ændringsforslag ligge, som sagt, slagne paa Valpladsen. Men vore Ændringsforslag ligne i visse Maader de gamle Valhalskæmper. De kunde slaas ned om Dagen, men om Aftenen stod de lyslevende frem igen. Saaledes vil det ogsaa gaa med vore Ændringsforslag. De Herrer have slaaet dem ned her i denne Sal, men de staa lyslevende ude i den danske Vælgerbefolkning, og der ville de Herrer komme til at møde dem og blive krævede til Regnskab for, at de have undlivet dem herinde.